

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 7504892061
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7504892061.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnej P. U., narodenej XX. B. XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX A., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17Er/565/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7CoE/247/2018-29 z 19. februára 2019, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- II. Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 7CoE/247/2018-29 z 19. februára 2019 (na odvolanie oprávnenej) potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 17Er/565/2004-18 zo 4. apríla 2018, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

2. Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 2. apríla 2019. Podanie dovolania oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“). Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie. Súčasťou dovolania oprávnenej bol tiež návrh na odloženie právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že v exekučnom konaní je navrátenie do predošlého stavu vylúčené, preto ak dôjde k právoplatnému zastaveniu exekučného konania, všetky doteraz exekútorom vymožené nároky, ktoré neboli oprávnenej

vyplatené, musí exekútor vrátiť povinnej a tiež všetky doteraz vykonané zabezpečovacie prostriedky musí exekútor zrušiť, čím by oprávnenej vznikla značná škoda.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Dovolateľ musí byť podľa § 429 ods. 1 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Z uvedeného pravidla zákon v odseku 2 predmetného ustanovenia ustanovuje výnimky, a to ak je dovolateľom fyzická osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (písm. a/), alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen (ktorý za ňu pred súdom koná) má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. b/). Tretia výnimka z povinného právneho zastúpenia dovolateľa, vzťahujúca sa na spory s ochranou slabšej strany (písm. c/), nie je v predmetnej exekučnej veci aplikovateľná.

5. V rozhodovanej veci dovolateľka uviedla, že v dovolacom konaní koná prostredníctvom povereného zamestnanca Z.. A. O., ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. K dovolaniu pripojila Dohodu o pracovnej činnosti uzatvorenú podľa § 228a Zákonníka práce, ktorá mala preukazovať existenciu pracovnoprávneho vzťahu medzi ňou a osobou, ktorá dovolanie spisala.

6. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa pod pojmom zamestnanec podľa ustanovenia § 429 ods. 2 písm. b/ CSP (predtým obdobne § 241 ods. 1 OSP) rozumie fyzická osoba, ktorá má s dovolateľom (právnickou osobou) ako so zamestnávateľom uzavretú pracovnú zmluvu podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce. Za zamestnanca sa na účely predmetného ustanovenia nepovažuje fyzická osoba, ktorá má s dovolateľom uzavretú dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru podľa deviatej časti Zákonníka práce (k uvedenému porovnaj napr. rozhodnutia vo veciach sp. zn. 4Cdo/201/2006, 3Cdo/257/2007 alebo 3Cdo/194/2018). Na predmetných judikatórnych záveroch zotrúva dovolací súd aj v rozhodovanej veci a nevidí rozumný dôvod na odklon od uvedeného stanoviska. Preto v zmysle pokynu dovolacieho súdu súd prvej inštancie výzvou zo dňa 15. októbra 2019 vyzval oprávnenú, aby v lehote 10 dní doplnila podané dovolanie tak, že predloží pracovnú zmluvu podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce uzatvorenú s osobou splnomocnenou na podanie dovolania, a to pod následkom odmietnutia dovolania dovolacím súdom podľa § 447 písm. e/ CSP. Predmetná výzva bola oprávnenej doručená (do jej elektronickej schránky) dňa 30. októbra 2019, avšak oprávnená na ňu nijakým spôsobom nereagovala, resp. ostala v konaní nečinná.

7. Vzhľadom k tomu, že oprávnená nie je v dovolacom konaní zastúpená advokátom v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, a zároveň napriek výzve súdu prvej inštancie nepreukázala (predložením pracovnej zmluvy), že Z.. A. O., ktorý spísal a podpísal jej dovolanie z 2. apríla 2019, je jej zamestnancom podľa § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. e/ CSP, t. j. preto, že neboli splnené podmienky vyžadované ustanovením § 429 CSP.

8. Keďže dovolanie oprávnenej bolo odmietnuté, je neopodstatnený tiež návrh oprávnenej na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 2 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

9. V dovolacom konaní úspešnej povinnej vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.